

Resolució 207/2024, de 15 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 150/2024

Administració reclamada: Ajuntament de L'Escala

Informació reclamada: No és informació pública.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: La sol·licitud de la persona reclamant no reuneix el requisit establert a l'article 2.b LTAIPBG per la informació pública, consistent bàsicament en estar en poder de l'Administració. D'altra banda, en allò que pogués tenir de consulta jurídica, la sol·licitud també es podria trobar en un supòsit d'inadmissió previst expressament a l'article 29.2 LTAIPBG. En qualsevol cas, la pretensió de la persona reclamant, al no constituir informació pública, no te empara en el dret d'accés a aquesta, tal com estableix l'article 18.1 LTAIPBG, abans recollit.

Per tant, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret a la Informació Pública (RGAIP), aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes. Reclamació contra silenci. No és informació pública. Inadmissió.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 31 de gener entra a la GAIP la Reclamació 148/2024, presentada per una persona electa contra l'Ajuntament de l'Escala, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 18 de desembre de 2023, sense que consti a aquesta Comissió cap registre d'entrada, la persona reclamant interposa un recurs potestatiu de reposició contra un acord del Ple de l'Ajuntament de L'Escala de 27 de novembre de 2023 que acorda l'alienació de la finca coneguda com Can Ramis, sol·licitant que s'aturi el procediment de subhasta. Addicionalment es demana que es redacti i es lliuri als grups polítics municipals un informe jurídic on s'aclareixi el procediment dut a terme per l'Ajuntament de l'Escala confirmant o no

si s'incorre en cap infracció. També sol·licita que es demani una nova taxació de la finca i que es redacti un pla de museïtzació de la casa.

3. En una segona instància, presentada el dia 19 de gener de 2024, es posa de manifest que s'hauria procedit a la subhasta de la finca amb anterioritat al termini d'al·legacions a l'acord del Ple, i que tampoc s'hauria respectat els terminis d'impugnació judicial de 2 mesos. D'acord amb l'anterior es sol·licita que s'aturi l'obertura de sobres d'ofertes i l'adjudicació a tercers fins que s'hagin resolt els recursos.
4. La Reclamació presentada el 31 de gener de 2024 indica que no s'ha rebut resposta de l'Ajuntament. En la reclamació es qüestiona la validesa de la taxació de l'immoble (de 10 d'octubre de 2022 i, per tant amb una antiguitat superior a l'any) així com de la ratificació de la mateixa taxació de 20 d'octubre de 2023.

Concretament es reclama a la GAIP: “que es deixi sense efecte i s'aturi el procediment de subhasta. Que es redacti i lliuri als grups que interposen aquest recurs, un informe jurídic detallat on s'esclareixi si el procediment efectuat per l'Ajuntament de l'Escala té validesa legal i confirmi que no s'està incorrent en cap infracció. Que es demani una nova taxació, redactada per un grup independent de persones taxadores, que tingui data actual, i es comenci des de zero tot el procés si és necessari”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les

condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Inadmissibilitat de la Reclamació

Aquesta Reclamació ha de ser inadmesa perquè el seu objecte no és l'accés a informació pública, sinó que es plantegen altres pretensions, de naturalesa diferent al dret d'accés a la informació.

Aquest procediment de garantia del dret d'accés a la informació pública només pot tenir per objecte la revisió de les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 39.1 LTAPBG transcrit en el fonament jurídic anterior. Per tant, aquesta Comissió no es pot pronunciar respecte d'altres procediments administratius que no tinguin per objecte l'obtenció d'informació pública per part de la ciutadania. Aquestes consideracions són necessàries per aclarir que no és pertinent en aquest procediment cap al·legació relativa a la correcció dels procediments seguits per l'administració reclamada, i que aquesta Comissió no entrarà a valorar-los, perquè no disposa de cap competència revisora d'aquesta actuació.

Efectivament, la pretensió de la part reclamant consisteix en un pronunciament de la GAIP sobre els extrems següents:

- que es deixi sense efecte i s'aturi el procediment de subhasta,
- que es redacti i es lliuri als grups un informe detallat on s'aclareixi la legalitat del procediment emprat.
- que es demani una nova taxació de l'immoble.

Com es pot apreciar amb tota claredat, les pretensions de la persona reclamant no reuneixen el requisit establert per l'article 2.b LTAIPBG per a la informació pública, consistent bàsicament en estar en poder de l'Administració. D'altra banda, en allò que pogués tenir de consulta jurídica, la sol·licitud també es podria trobar en un supòsit d'inadmissió previst expressament a l'article 29.2 LTAIPBG. En qualsevol cas, la pretensió de la persona reclamant, al no constituir informació pública, no te empara en el dret d'accés a aquesta, tal com estableix l'article 18.1 LTAIPBG abans recollit.

D'acord amb les consideracions anteriors, la Reclamació ha de ser inadmesa, en aplicació de l'article 33.2 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret a la Informació Pública (RGAIP), aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, que estableix de manera expressa la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de febrer de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 150/2024, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.
2. Disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.